

ны тѣ, и между необразовани тѣ, народы цѣлы, или Епархіи, благодарятъ ся на иѣщо, на кое то у друго мѣсто не ся благодарять, или го мразять. Юще други сѫ въ една Епоха пріятни, а други въ друга.

159 Колко то сѫ были и сѫ сега пріятни, тіи сѫ плодъ на дѣлбоко Размышленіе и Велико остроуміе, и тіи сѫ совершенни примѣри на чувствително то разсужденіе, какви то сѫ на древны тѣ Архитектура та, Глиптика та, и Живописаніе то (Зографика та), и иного списанія тѣхни. Има иѣкои, кои то у иѣкое време сѫ были пріятни, а сетьи сѫ ся забравели. Други първыя пѣтъ сѫ пріятни, а на вторыя и третыя не правятъ никакво впечатление. Такивы сѫ новоизмыслены тѣ дрехи (моды), поздравленія та та, пѣсни, Списанія писані по обстоятелства.

160-о. Тія и други такива треба да ся пригледватъ и въ писма та. Похвални бѣхъ въ Френско като изрядни писмописцы Битурый и Балезакъ, но Севигніа имъ почерни славж тѣ, и нито имъ прочитать вѣче писма та. Дѣла та на естество то сѫ сички тѣ совершенни, и колко то прочее человѣчески дѣла приближаватъ при естество то, пріятни сѫ всякоги колко то є возможно.

161-о. Съ таково чувствително разсужденіе който пригледва писма та и на древны тѣ, и на новы тѣ, ще на-
мѣри много, съ кои то да ся благодари, като ги прочита; и често, като ги прочита, и ги слѣдува, колко то може, ще почне и той да писватъ добри и пріятни писма, ю-
ще и изрядни, ако естество то го є подарило съ размы-
шеніе и чувствителностъ, и ако Художество то му ги обработило.

162-о. Доволни сѫ тія, и повече, мысли, отъ колко то требаше, за Изясненіе на Писменни тѣ Правила. Френски тѣ Художниковицы въ сетни тѣ времена зафана-
хъ да не учать вѣче правила за писма, но да даватъ при-